

Nr 4/05 Lars Haggström

Nr 1/06 Alexandra Charles

Nr 2/06 Elisabeth Holmgren

Nr 3/06 Stina Dabrowski

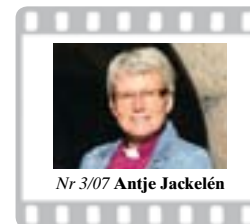
Nr 4/06 Göran Strangertz

Nr 1/07 Charlotte Wäreborn

Nr 2/07 Göran Gräslund

Nr 3/07 Antje Jackelén

”Slösa inte energi på ältande”

Hon är rekordung och den första kvinnan på sin post någonsin. 35-åriga Karin Mattsson basar för idrottsrörelsen i Sverige. Hennes tips till andra ledare är att hitta någon att anförtro sig åt och att sluta odsla energi på ältande.

När Chefer och ledare i vården möter Karin Mattsson i Idrottens hus, naturskönt beläget vid Lilljansskogen i Stockholm, är hon försenad. Vi har bara en liten stund på oss, sedan ska hon till ett annat möte, och på kvällen vidare till en idrottsklubb i Skåne.

Att få tiden att räcka till tycker hon är den svåraste utmaningen som ledare.

– Man tvingas prioritera bort väldigt mycket som skulle behöva göras, konstaterar hon.

Men om hon är stressad så märks det inte. Karin Mattsson är välformulerad och eftertänksam. Bakom en ödmjuk framtoning anas styrka och hon har flera gånger under sina två år på posten stuckit ut hakan i den offentliga debatten.

Att hon, en hästtjej från Frösön, blivit ordförande för Riksidrottsförbundet förklarar hon som ett resultat av god tajming. Hon var i rätt ålder i en tid då ung-

domsinflytande inom idrotten blev viktigt och halkade in i sådant arbete tidigt. Hon tror att hon också haft en fördel av att växa upp i en miljö där det var självklart att man blev lyssnad på även som flicka.

– Jag har aldrig haft i mitt tänkande att jag skulle behöva kämpa mig till inflytande för att jag är ung eller kvinna. Jag har aldrig lärt mig att det skulle vara svårt.

Karin Mattsson är beteendevetare i grunden och arbetar civilt med ledarskapsutveckling på LRF. Men att själv vara ledare på den här nivån var något nytt.

Har du fått några aha-upplevelser om ledarskap?

– Det man lär sig mest är nog saker om sig själv. Som ledare måste man ha koll på sina reaktioner och känslor. En annan sak är att man alltid måste tänka i långa kedjor och ha ett helikopterperspektiv. Det fungerar inte att bara agera här och nu. Och så det klassiska att vi människor är så lika, men ändå så olika. Som ledare måste man ha ett intresse för människor.

Vad kännetecknar en bra ledare enligt dig?

– Förutsägbarhet är viktigt. Jag menar inte att man inte ska vara spontan eller kreativ, utan att man har en linje. När de

jag arbetar med kommer och pratar med mig ska de veta ungefär hur jag kommer att reagera. Karismatiska och oberäkneliga ledare kan tyckas spännande, men i längden är de jobbiga.

Vad är det speciella med att leda i idrottens värld?

– Människorna du leder är inte beroende av dig för sin försörjning, utan kan tacka och gå direkt om de inte är nöjda. Det ställer speciella krav på ledarskapet. Å andra sidan tycker jag att skillnaderna mot det traditionella arbetslivet har minskat. Idag vill många förverkliga sig själva genom jobbet och idrottsledarskap är nog bra att ha även på vanliga arbetsplatser.

Var hämtar du styrkan?

– För mig är det jätteviktigt att få tid för reflektion och att fundera igenom sa-

ker. Jag försöker verkligen prioritera det, annars tror jag att jag skulle tappa markkontakten. Jag ser också till att hinna rida ett par gånger i veckan, vara i naturen, umgås med familj och vänner, sådant som är viktigt för mig. När jag känner mig balanserad behåller jag tryggheten i mig själv. De perioder när man tappar tryggheten är när allting går för fort.

– Sedan är det viktigt att omge sig med människor som man har förtroende för. Som ger ärlig feedback och inte bara säger det man vill höra. Det ligger en stor trygghet i att inte behöva hamna i situationer där man är ensam och inte har någon att prata med.

Har du något tips till andra kvinnliga ledare?

– Att välja hur man ser på problem. Man stöter alltid på motgångar och människor som man tycker har en dålig attityd. Då är det bra att på förhand ha tänkt ut var man står. Annars är risken stor att man blir kvar i ett ältande, som jag tror att vi kvinnor har en tendens till. Om man märker att man funderar mycket över sådant som: ”Varför sa jag det?” eller ”Jag borde ha gjort så”, då tycker jag att man ska stanna upp och fundera. För det tar så otroligt mycket energi att ångra saker och älta dem. Det har jag lärt mig. Jag var också en sådan som kunde älta saker förut.

Karin Mattsson är inne på sin andra tvåårsperiod som ordförande för Riksidrottsförbundet. Stunder av avkoppling är viktiga och varje helg pendlar hon hem till pojkvännen på gården i Sörmland.

Text och foto:
Gudrun Hjorth